

стратегію, стадії життєвого циклу підприємства. При цьому система економічної безпеки кожного підприємства є абсолютно індивідуальною. Багато в чому залежать її повнота та дієвість від діючої в державі законодавчої бази, наявних матеріально-технічних і фінансових ресурсів, рішень керівництва підприємства, розуміння зі сторони кожного співробітника важливості забезпечення безпеки бізнесу, а також від рівня знань і практичного досвіду керівника системи економічної безпеки, який безпосередньо займається побудовою й підтримкою цієї системи. Такий підрозділ, як система економічної безпеки, наявний лише у незначній частки підприємств, і частіше за все цими питаннями займаються менеджери, аналітики, служба охорони підприємства. Таким чином, функціональні цілі системи управління економічною безпекою передбачають успішну побудову загальної схеми організації економічної безпеки шляхом використання і залучення окремих елементів.

Література: Вергун А. М. Формування організаційно-економічного механізму управління фінансовою безпекою підприємства / А. М. Вергун // Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції. – 2015. – № 17 (6). – С. 61–66. 2. Филипець З. Б. Консалтингові послуги у системі економічної безпеки держави / З. Б. Филипець // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2014. – № 1. – С. 270–276.

ТІНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Підлужна Ю. С.

*Магістр Київського національного університету
технологій та дизайну*

Наук. керівник д.е.н., проф. Щербак В.Г

Практично весь період розвитку вітчизняної економіки супроводжується проявом багатьох негативних явищ, у числі яких тінізація економіки, криміналізація фінансово-економічної сфери суспільних відносин, зростання обсягів протиправної господарської діяльності (як забороненої взагалі, так і здійснюваної з порушенням порядку, встановленого законодавством).

За розрахунками Мінекономрозвитку, що проводяться відповідно до затвердженої методики, рівень тіншової економіки України у I півріччі 2015 року становив 42% від офіційного ВВП, що майже у два рази вище рівня в європейських країнах. За розрахунками австрійського експерта, професора економіки Ф. Шнайдера, середній рівень тіншової економіки за 28 країнами ЄС становить 18,3%, в той час як його оцінка для України коливається у діапазоні 46–53%. Поряд з цим, за розрахунками Держстату, близько 19 % офіційного ВВП формує обсяг економіки, що безпосередньо не спостерігається. Хоча методологія розрахунку даного показника узгоджена з міжнародними стандартами, його значення сприймається експертами дещо заниженим.[2. 22]

У випадку визначення детінізації пріоритетом, важливо точно діагностувати першопричини уходу бізнесу в «тінь». Залишаючи осторонь кримінальну складову, щодо решти – всі наукові економічні джерела одностайні: за інших рівних умов, чим вище податковий тягар, тим більше тіншовий сектор економіки. Це – аксіома, адже перебуваючи в тіні підприємства через несплату високих податків отримують конкурентні переваги над тими фірмами, які їх сумлінно сплачують, і витісняють їх з ринку.

І тенденції тінізації економіки в Україні за останні роки не стільки відображають реакцію економічних агентів на кризові явища в економіці, скільки є

віддзеркаленням прийнятих державних рішень. Коли з метою вирішення сьогоденних проблем із забезпечення наповнення бюджету приймаються рішення щодо підвищення і так надвисокого фіскального навантаження, а нескінчені несистемні нововведення створюють хаос, бізнесу не лишається іншого вибору, як йти в тінь. Хіба нормальним для економіки, яка знаходиться у фазі стагфляції, є перевиконання доходної частини бюджету. Питання риторичне. В умовах, коли падіння ВВП складає більше 13% доходна частина державного бюджету перевиконана на 3,6% або на 13,6 млрд.грн., а порівняно з минулим роком – номінально більша у півтора рази.[1. 34]

Також до головних першопричин тінізації відносяться чисельні складні бюрократичні процедури, недовіра до влади, недовіра судової системи, висока корупція.

Одна з головних загроз, які несе в собі тіньова економіка, полягає у спотворенні законів та інструментів ринку, а, отже, основ побудови збалансованої економічної системи, спричиняючи блокування дієвості інструментів і механізмів управління соціально–економічним розвитком країни. Тому зусилля Уряду країни мають концентруватись на запровадженні заходів, спрямованих на мінімізацію впливу системних чинників тінізації економіки, які залишаються актуальними, а саме: низька ефективність держави у забезпеченні інституційних основ розвитку конкурентоспроможної економіки.

Отже, на підставі теоретичного аналізу причин виникнення фіктивного підприємництва та статистичних даних, які свідчать про невпинний ріст цього негативного явища, ми дійшли висновку, що необхідною є зміна законодавства щодо порядку реєстрації комерційних фірм і приватних підприємців, а також здійснення з боку правоохоронних органів цілої низки заходів на різних етапах розслідування таких злочинів. Також доцільним буде застосування превентивних дій з метою недопущення зайняття суб'єктом господарювання видами діяльності, щодо яких є заборона чи прикриття таких дій з боку інших підприємств. Реалізацію таких заходів полегшить створення міжвідомчого інформаційного банку даних, де будуть концентруватись дані про реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, їх засновників, господарські та фінансові операції тощо.

Література: 1.Лисенко В. В. Проблеми та перспективи удосконалення протидії діяльності суб'єктів господарювання з ознаками фіктивності : [монографія] / [В. В. Лисенко, В. М. Попович, І. Є. Криницький та ін.]. – К. : Алерта, 2012. – 298 с. 2.Недодаєва Н. Л. Протидія створенню фіктивних підприємств як напрям економічної безпеки держави [Електронний ресурс] / Н. Л. Недодаєва // http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/VSunu/2010_11_2/Nedodaeva.pdf

ФАКТОРИ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ БІЗНЕС–ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Зайченко М. В.

*Магістр Київського національного університету
технологій та дизайну*

Наук. керівник к.е.н., доц.Хмелевська Л.П.

Успіх підприємства значною мірою залежить від його здатності впроваджувати інновації, тобто генерувати нові ідеї та концепції управління. Саме управлінські інновації зможуть забезпечити підприємству конкурентні переваги, так як охоплюють всі сфери діяльності підприємства. Одним із передових методів є процесно–орієнтований підхід до управління підприємством. Його впровадження на